

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 08.05.2014, reclamantul SRL „Master Game” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat (IFS) mun. Chișinău, solicitînd anularea Deciziei nr.238/1/4 din 27.02.2014.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în baza actului nr. 1-664757 din 11.02.2014, întocmit în urma controlului operativ efectuat de către inspectorii IFS or. Orhei la subdiviziunea SRL „Mașter Game” din str. V. Lupu 41, or. Orhei, IFS mun. Chișinău a emis decizia nr.238/1/4 din 27.02.2014, prin care întreprinderii SRL „Master Game” i-a fost aplicată o amendă în mărime de 7000 lei, pentru efectuarea încasărilor bănești în numerar fără eliberarea bonului de casă și 7000 lei pentru neasigurarea bilanțului numerarului în mașina de casă și control, care constă în formarea excedentului de numerar nejustificat documentar. Decizia respectivă a fost recepționată de către SRL „Mașter Game” la 04.04.2014, fapt confirmat prin ștampila de pe plic.

Nefiind de acord cu Decizia nr.238/1/4 din 27.02.2014, la 02.04.2014, SRL „Master Game” s-a adresat pîrîtului cu o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea respectivei decizii și clasarea cauzei, însă cererea a fost respinsă prin Decizia nr.72 din 17.04.2014.

Menționează reclamantul că, la examinarea chestiunii privind încălcarea obligațiilor fiscale de către contribuabil și adoptarea deciziei pe marginea acestei chestiuni, organul fiscal nu a ținut cont de prevederile legale care urmează a fi respectate în scopul pronunțării unei soluții legale și întemeiate, și anume, organul fiscal nu a evidențiat, că faptele reflectate în actul nr.1-664757 din 11.02.2014, sunt

denaturate și nu corespund adevărului.

Consideră reclamantul că inspectorii IFS or. Orhei, incorect și pripit au constatat neaplicarea mașinii de casă și control, deoarece bonul de casă a fost eliberat în ordinea prevăzută de lege.

Invocă reclamantul, că inspectorii fiscali eronat au concluzionat că suma de 550 lei aparține întreprinderii SRL „Master Game”, or, această sumă nu a fost trecută prin MCC și nici nu se păstra în caseta (sertarul) pentru bani ai MCC sau în alt loc special destinat pentru primirea și păstrarea temporară a mijloacelor bănești provenite din operațiunile economice curente, banii respectiv erau banii personali ai operatorului și, prin urmare, nu puteau fi înregistrați în MCC.

Mai menționează reclamantul că, organul fiscal eronat a interpretat situația de fapt, nu a analizat corect și prompt cazul, nu a prezentat probe veridice, făcând concluzii pripite, nefiind stabilit însuși faptul comiterii încălcării fiscale de către SRL „Master Game”, ceea ce servește temei pentru încetarea procedurii privind aplicarea sancțiunii.

Relevă reclamantul că, cazul de încălcare fiscală a fost examinat de pîrît în lipsa conducătorului întreprinderii, astfel dînsul fiind lipsit de dreptul de a se apăra prin orice metodă legală, inclusiv prin înaintarea obiecțiilor, prezentarea probelor concludente care combat faptele presupuse de inspectorii la efectuarea controlului, reprezentarea intereselor de către avocat.

Prin hotărîrea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 28 octombrie 2014 acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a menționat că pe parcursul examinării cauzei IFS, mun. Chișinău, a demonstrat prin probe concludente, pertinente și admisibile, faptul încălcării legislației fiscale de către reclamant prin existența la momentul controlului a unui surplus (excedent de numerar) de 550 lei. Afirmațiile SRL „Master Game”, precum că mijloacele respective de bani i-ar fi aparținut operatorului, sunt neîntemeiate, purtînd un caracter declarativ și nefiind confirmate prin probe.

La 27.11.2014 și la 10.03.2015 SRL „Master Game” a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cît și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015 s-a respins apelul declarat de către SRL „Master Game” și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 octombrie 2014.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru

soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel SRL „Master Game” a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28.10.2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 10 martie 2015 a fost expediată recurentei la data de 11 martie 2015. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 08 mai 2015 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La 26.08.2015 IFS, mun. Chișinău a înaintat referință prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către SRL „Master Game” cu menținerea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel ca fiind legale.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra

problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către SRL „Master Game” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Master Game” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Master Game”.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea